

Arrest

nr. 181 080 van 23 januari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 september 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 november 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 29 maart 2016, in functie van haar Nederlandse schoonbroer, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.2. Op 28 september 2016 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 29 september 2016 werden ter kennis gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 29.03.2016 werd ingediend door:

*Naam: [E.B.]
Voornaam: [F.]
Nationaliteit: Marokko
[...]*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 29.03.2016 gezinshereniging aan met haar schoonbroer [A.M.], [...], van Nederlandse nationaliteit, [...].

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: ‘de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...’

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel’.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- ‘certificat administratif’ dd. 08.02.2016 waarin de Marokkaanse autoriteiten verklaren dat betrokkene en haar zus samenwoonden op hetzelfde adres in Marokko in de periode 1992 – 2008, tot het vertrek van de referentiepersoon uit Marokko: echter, in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging dient betrokkene aan te tonen deel uitgemaakt te hebben van het gezin van de referentiepersoon. Uit dit attest blijkt niet dat ook [...] hij op dit adres woonachtig was. Voor zover het voorgelegde attest dient aanvaard te worden als begin van bewijs, dient er tevens opgemerkt te worden dat een loutere samenwoning op hetzelfde adres kan niet aanvaard worden als afdoende bewijs dat betrokkene deel uitmaakte van het gezin van haar zus. Zo is het niet uitgesloten dat betrokkene geen deel uitmaakte van het gezin van haar zus, wel dat [...]z[e] deel uitmaakten van het gezin van hun ouders.

- ‘attestation de revenu global’ voor de jaren 2012, 2013, 2014 en 2015 (n° 122/2016) dd. 05.01.2016: echter, deze attesten werden afgeleverd op basis van een verklaring op eer. Bijgevolg worden ook de eigenlijke attesten beschouwd als verklaringen op eer waarvan het gesolliciteerd karakter niet kan uitgesloten worden. Er werden geen bijkomende documenten ter staving en ondersteuning van deze attesten voorgelegd.

- ‘attestation de revenu global imposé au titre de l’année 2015’ n° 21306; ‘attestation de non-imposition à la taxe d’habitation’ n° 122 dd. 06.01.2016 : echter, er dient opgemerkt te worden dat betrokkene dient aan te tonen onvermogen te zijn in haar land van herkomst, en dit vóór haar komst naar België. Deze beide attesten zijn te recent om dit aan te tonen. Er dient tevens opgemerkt te worden dat uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat ze zowel in 2011 als in 2012 een visum kort verblijf aanvraag en kreeg. In het kader van deze beide visumaanvragen toonde ze aan solvabel, en dus niet onvermogen, te zijn.

- bewijzen geldstorting (attest Ria Envia Belgium dd. 18.12.2014) waaruit blijkt dat de zus van betrokkene in de periode maart 2010 – juli 2011 diverse sommen verstuurde naar Marokko: echter, uit het document valt niet op te maken wie de bestemming was deze storting.

- bewijzen geldstorting (attest Ria Envia Belgium dd. 14.07.2016) vanwege een derde, zijnde de zus van betrokkene, aan betrokkene op 10.06.2010, 01.11.2010, 18.05.2011 en 05.07.2011: echter, deze storting is niet afkomstig van de referentiepersoon. Voor zover deze stukken dienen aanvaard te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat deze 4 geldstorting te beperkt, te

onregelmatig en onvoldoende recent zijn om aanvaard te worden als afdoende bewijs dat betrokkene afhankelijk was van deze financiële steun.

- rekeninguittreksels ING (rekeningnummer BE55 3630 2772 3044) waaruit blijkt dat de referentiepersoon op 31.05 en 08.07.2016 een som van €150 stortte aan betrokkene en op 08.07.2016 een som overschreef aan Basic-Fit Antwerpen met de vermelding '[F.E.B.]': echter, er dient opgemerkt te worden dat de voorgelegde stortingen en betaling dateren van ná de aankomst van betrokkene in België en van ná de opstart van de huidige aanvraag gezinshereniging. Deze stukken tonen bijgevolg niet afdoende aan dat betrokkene voorafgaand bewijs van financiële steun van de referentiepersoon aan betrokkene.

- rekeninguittreksels ING (rekeningnummer BE91 3770 1209 0176) waaruit blijkt dat er vanop deze rekening op 13.07.2016 een betaling werd gedaan aan De Lijn en dat er op 18.07.2016 een factuur op naam van betrokkene (ZNA) werd betaald: echter, uit de voorgelegde stukken is niet duidelijk wie de titularis van dit rekeningnummer is.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat zij sedert 29.03.2016 in België deel uitmaakt van het gezin van de referentie-persoon; er werd echter niet aangetoond dat dit reeds het geval was in het land van herkomst of origine.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond onvermogen te zijn, dat er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel ten laste was van de referentiepersoon, er niet blijkt dat zowel betrokkene als de referentiepersoon niet ten laste vielen/vallen van de Belgische staat, en dat er niet werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om betrokkene ten laste te nemen.

Het gegeven dat betrokkene sedert maart 2016 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken. Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Immers, van minderjarige kinderen is geen sprake, noch van enige medische problematiek op naam van betrokkene. Het gegeven dat de zus en schoonbroer van betrokkene zich in België gevestigd hebben, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, de referentiepersoon behoort niet tot het originele kerngezin van betrokkene, derhalve kan het gezinsleven van beide evenmin als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat zij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het jarenlange precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat zij daar niet toe in staat zou zijn."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.3. Verzoekster diende op 6 december 2016, in functie van haar Nederlandse schoonbroer, een nieuwe aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Verzoeksters raadvrouw legt ter terechtzitting een stuk voor waaruit blijkt dat verweerder op 2 december 2016 is overgegaan tot de intrekking van de beslissing van 28 september 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster heeft derhalve geen belang meer bij haar beroep dat is gericht tegen een beslissing die reeds uit het rechtsverkeer is verdwenen.

Ter terechtzitting is ook gebleken dat verzoekster op 6 december 2016 een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie indiende. Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie heeft verzoekster uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de vorige aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de op 28 september 2016 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen inzake verzoeksters verblijfsaanvraag. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen gelet op het feit dat hij opnieuw door verzoekster werd gevat. Er dient in casu dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727). Verzoeksters raadvrouw stelt ter terechtzitting dat zij niet akkoord gaat met de wijze waarop verweerder bepaalde overtuigingsstukken heeft beoordeeld, doch weerlegt hiermee de vaststelling niet dat verzoekster ervoor koos om deze overtuigingsstukken, samen met andere documenten, opnieuw aan verweerder voor te leggen om hem er toe te brengen deze opnieuw te beoordelen. Het enkele feit dat het niet is uitgesloten dat verweerder bepaalde documenten, zelfs indien hier nog andere documenten aan worden toegevoegd, wederom niet als bewijskrachtig zal aanvaarden laat niet toe te besluiten dat zij nog een actueel belang heeft bij voorliggend beroep. Het gegeven dat verzoeker een belang kan hebben bij een onderdeel van een middel impliceert niet dat zij een belang heeft bij het beroep op zich.

Het beroep is, nu geen actueel belang meer wordt aangetoond, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zeventien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK